

ПРИЧА О ТАТАЛИЈИ , ВЕСНА АЛЕКСИЋ
БРАТ И СЕСТРА

Прича коју ћу вам испричати има чудан назив. Зове се Прича о Таталији. Таталија? То је чудно име. Заправо јој је право име Наталија.

Све је почело од једног дечака, који је имао маму трудницу. Дечак је сигурно хтео да добије брата. Али тако није испало. Једног лепог сунчаног дана мама је отишла у болницу. У болници је сазнала да ће добити ћерку. Када се вратила кући, мама је једва чекала да каже свима за ћеркицу. Наравно дечак, бака и дека су први сазнали. Дечак се искрено мало и наљуио што је добио Таталију, пардон Наталију. Сви су му говорили да је то баш лепо. Бака Добрила је рекла да је то баш лепо, и да ће напoкoн моћи да дели играчке са неким. Његов деда Радивоје је рекао дечаку да ће он чувати своју сестру. После је сазнала и небиситерка Цеца, која је дечаков најбољи друг. После неког времена мама и тата су отишли у продавницу да купе ствари за бебу: креме, пелене, гардеробу, ... Купили су све што им је било на путу. После неколико дана беба је стигла кући. Наталија се није будила три дана. Мама се много уплашила. Тата је одмах звао доктора. Наталија је пожутела. Мама и беба су отишле у болницу. Вратиле су се после неколико дана. Донели су вест да беба има жутицу. Од тог дана, бебу су сунчали под неком лампом. Дечак се од тада дружи са Наталијом.

Није ми се свидело што дечак није хтео да добије сестру. А све друго је лепо. Ова прича доказује да ако неког не волимо да се због његових тужних прича можемо забринути за њега. Као овај дечак који није волео своју сестру Наталију, па када је Наталија добила жутицу он се много забринуо.